

[Arbejdsministeren]

Der er ikke hjemmel til at dispensere herfra, hvis et medlem ikke kan få sit barn passet, fordi der ikke er et tilstrækkeligt udbud af dagpleje-, vuggestue- eller børnehavepladser.

Jeg mener heller ikke, at problemet skal løses i arbejdsløshedsforsikringslovgivningen.

Socialministeriet har i aledning af spørgsmålet bemærket, at kommunalbestyrelsen ifølge bistandsloven skal sørge for, at der er det nødvendige antal pladser i daginstitutioner for børn og unge. Den formidlede dagpleje for aldersgruppen 0-2 år betragtes på lige fod hermed.

Da forpligtelsen påhviler kommunalbestyrelsen, er det denne, der ud fra oplysninger om antal børn, ventelister, arbejdsfrekvens, økonomi m.v. skønner, hvor høj en dækningsprocent kommunen skal have.

Socialministeriet kan kun komme med henstillinger om ændring af pladsantallet, hvis de årlige social- og sundhedsplaner, der udarbejdes i medfør af den sociale styrelseslov, viser, at dækningen af institutionspladser falder helt uden for det acceptable.

Socialministeriet har ikke haft bemærkninger til Svendborg kommunes social- og sundhedsplaner 1985-88, som ministeriet tidligere har haft forelagt.

Socialministeriet har i øvrigt bemærket, at der i en række kommuner – selv med uændret kapacitet – vil være mulighed for at imødekomme en stadig stigende efterspørgsel på dagforanstaltningens område. Kommunerne kan ændre institutionsstrukturen i retning af omdannelse af pladser til andre aldersgrupper og omlægge mellem hel- og halvdagspladser. Man er da også i mange kommuner i gang med en omstilling, bl.a. under hensyn til, om den sammensætning af dagtilbud, der findes i kommunen, stadig er i overensstemmelse med de behov, der findes hos børn og børnefamilier.

Endelig har socialministeriet tilføjet, at ministeriet – allerede i forbindelse med en tidligere henstilling fra arbejdsministeriet til arbejdsformidlingen om at tage særlige hensyn til personer med børnepasningsproblemer – i Sociale Meddelelser i januar 1978 anmodede de sociale udvalg om at være opmærksom på de lediges særlige børnepasningsproblemer.

Spm. nr. S 1001

Til *indenrigsministeren* (18/4 86) af:

Birthe Hansen (SF):

»Finder ministeren ikke, det er meget betænkeligt, hvis Storstrøms amtskommune af sparegrunde nedlægger fødestuer på Nakskov sygehus og andre sygehuse i amtskommunen for fremover at koncentrere fødsler på sygehuset i Nykøbing F. og Næstved sygehus?«

Begrundelse

Lov om ændring af lov om sygehusvæsenet, af lov om svangerskabshygienje og fødselshjælp og af lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse, som trådte i kraft den 1. januar 1985, gav bl.a. kvinder ret til vederlagsfri fødselsbetjening i hjemmet. Hensigten med loven var vel ikke at gøre det vanskeligt – måske endda i visse situationer farligt – for den kvinde, der ønskede at føde på sygehus. Spørgeren mener, det kan blive farligt i visse situationer, hvis kilometerafstanden til nærmeste fødeafdeling bliver for stor. Hvis man sparer fødestuer væk på Nakskov sygehus, ligger nærmeste fødeafdeling 53 km borte, nemlig på Nykøbing F. sygehus.

Svar (2/5 86):

Indenrigsministeren (Enggaard):

Det er Storstrøms amtsråd, der har det politiske og økonomiske ansvar for planlægning og drift af amtskommunens sygehusvæsen. Amtsrådets beslutninger vedrørende sygehusvæsenet er et lokalpolitisk anliggende, som indenrigsministeren ikke kan gå ind i.

Spm. nr. S 1003

Til *socialministeren* (18/4 86) af:

Birthe Hansen (SF):

»Vil ministeren oplyse, med hvilken begrundelse der foretages nedsættelse af invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb og invaliditetsydelse for gifte?«

Begrundelse

De 3 nævnte beløb må siges at være tildelt den enkelte person ud fra en konkret vurdering. Hvis pågældendes ægtefælle modtager højeste eller mellemste førtidspension eller